

budsmanden til forhandling og retsforfølgning af danske virksomheder bl.a. som følge af henvendelser fra udenlandske myndigheder. E-handelsdirektivet medfører derfor nye ressourcekrævende aktiviteter for Forbrugerstyrelsen, der er sekretariat for Forbrugerombudsmanden. Tilsvarende må det forventes, at tilsynsmyndigheder på andre områder vil få lignende øgede aktiviteter som følge af hjemlandskontrollen.

Direktivet kræver, at der udpeges et dansk kontaktpunkt af administrativ karakter. Det er hensigten, at Forbrugerstyrelsen skal udnævnes til administrativt kontaktpunkt i Danmark, hvilket indebærer, at Forbrugerstyrelsen bliver den centrale myndighed, som andre medlemsstaters kontrolorganer kan rette henvendelse til f.eks. med klager over danske internetvirksomheders adfærd, når den rette danske myndighed er disse organer ubekendt. Opgaven som kontaktpunkt vil i øvrigt betyde øget administrativt samarbejde og koordinering med nationale myndigheder, europæiske myndigheder og Kommissionen.

Endvidere skal der oprettes et eller flere kontaktpunkter i form af rådgivningscentre, som skal oplyse udenlandske og indenlandske erhvervsdrivende og forbrugere om deres rettigheder og pligter i kontraktforhold, om de klage- og retsmidler, der er til rådighed i tilfælde af tvister, og om andre relevante myndigheder, der kan rettes henvendelse til. Forbrugerstyrelsen vil kunne udnævnes som kontaktpunkt af rådgivende karakter. Forbrugerstyrelsen rådgiver i dag i overvejende grad kun danske forbrugere. Der må derfor påregnes en betydelig aktivitetsudvidelse, hvis Forbrugerstyrelsen skal varetage denne opgave. Andre myndigheder og private organisationer mv. vil dog også helt eller delvist kunne varetage denne rådgivningsfunktion, hvis dette findes hensigtsmæssigt.

Som led i det samlede informationsudvekslingssystem forudsætter direktivet, at medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle væsentlige administrative og retlige afgørelser på deres områder i tvister om informationssamfundstjenester samt om praksis m.v. i forbindelse med elektronisk handel. Det forventes, at Forbrugerstyrelsen som kontaktpunkt vil få en væsentlig informationsopgave til opfyldelse af denne forpligtelse.

Der er til de nævnte aktiviteter budgetteret med et permanent årligt bevillingsbehov på fire årsværk svarende til kr. 1.600.000, herunder 1,5 årsværk til det rådgivende kontaktpunkt, hvis dette skal varetages af Forbrugerstyrelsen, samt anslåede kr. 1.000.000 i øvrig drift til dækning af overhead, rejseaktiviteter samt udgifter ved retssager mod danske virksomheder. Ud af det estimerede årsværkforbrug påregnes 2 årsværk

at medgå til Forbrugerstyrelsens sekretariatsbetjening af Forbrugerombudsmanden. Det bemærkes, at dette skøn er forbundet med stor usikkerhed. Bevillingerne vil blive afholdt inden for Erhvervsministeriets egne rammer.

Der er ikke i ressourceopgørelsen medtaget andre myndigheders eventuelle ressourcebehov som følge af e-handelsdirektivets gennemførelse. Disse må afholdes inden for de enkelte ministeriers rammer.

2. Erhvervsøkonomiske konsekvenser og administrative konsekvenser for virksomheder

E-handelsdirektivet indebærer, at det bliver lettere for virksomhederne at markedsføre og sælge produkter f.eks. via internettet inden for EU, idet de som udgangspunkt kun skal overholde dansk ret.

Direktivet har til formål at sikre den frie bevægelighed for informationssamfundstjenester i det indre marked og skal fremme udviklingen af elektronisk handel med øget beskæftigelses- og investeringsmuligheder til følge. Det antages, at direktivet vil medvirke til et øget udbud af varer og tjenesteydelser via elektroniske medier, der vil øge konkurrencen og medføre lavere priser og bedre produkter på det europæiske marked til gavn for forbrugerne. Øget konkurrence og øget handel vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Salg via internettet udgjorde ifølge Danmarks Statistik ca. 12 mia. kr. i år 2000 blandt virksomheder med mindst fem ansatte, hvilket svarer til lidt under 1 % af virksomhedernes samlede omsætning.

Direktivets afsenderlandsprincip kan indebære en forringelse af danske virksomheders konkurrenceevne på såvel det danske som det europæiske marked i de tilfælde, hvor standarden, som danske virksomheder skal overholde, er højere end den standard, som udenlandske konkurrerende virksomheder er underlagt. Modsatningsvis kan en højere standard være en god konkurrenceparameter, da det taler for en bedre kvalitet m.v.

Direktivet skal gennem sine oplysningskrav være med til at sikre, at forbrugernes tillid til elektronisk handel øges, således at potentialet i den elektroniske handel kan realiseres.

Lovforslagets definition på en informationssamfundstjeneste er bred, idet den ud over hjemmesider også omfatter andre elektroniske kommunikationsformer. Definitionen må antages at omfatte de fleste danske virksomheder, der har en hjemmeside på internettet. Ifølge en undersøgelse foretaget af Danmarks Statistik havde 52 % af danske virksomheder, der havde